

ржцѣтъ и най послѣ жабата приближава да ся образува съвършено, като слѣдува обаче да има еще опашкѣтъ си.

Когато е на това състояніе туй животно има правытъ на животното и обычаитъ на соминкѣтъ, защото често излѣзва на повърхнинѣтъ на водѣтъ, не за да намѣри хранѣ, но за да подыха. Остава въ туй състояніе около седмъ, осмъ часа, послѣ опашката му исчезнува и животно то ся вижда съвършено образувано.

А най-забѣлѣжителното въ туй прѣображеніе, е че характерътъ и обычаитъ на животното ся промѣняватъ съврѣменно съ вѣншиятъ имъ образъ напр. когато прѣди бѣше малка *соминка*, и ядѣше лакомо трѣвъ, сега като станѣ жаба има отвращеніе отъ тѣзи хранѣ. И тутакси щомъ стигне на съвршенното си развитіе, става плѣтоядно, и не живѣе вече съ друго, освѣнь съ глистіе, черви и други буболечицы. И не само че измѣнява образътъ си и навыкновеніята си, но и мѣстото си, поне отъ часть. Като соминка живѣеше въ водѣтъ, а като жаба остава малко по малко първото си жилище, дѣто не намѣрва вече доволно какъ да ся прѣхраня. Минува прочее да търси хранѣ на сушѣтъ, и тѣй вчера живѣеше въ водѣтъ. а днесъ живѣе и въ водѣтъ и на сухо,

Може да сте чували, по нѣкога какъ съ дѣждѣтъ заедно е вальло и жебы. Единъ Англичанинъ списатель разказва че въ единъ градъ въ Англіѣ ведѣтъ, като вальло силенъ дѣжъ, съ него заедно паднѣли хыледы малкы жебы едва що образувавы, та покрыли онуй мѣсто. Нѣкои зели нѣколко отъ тѣзи жебы та ги турили въ спиртъ, и за много врѣме спичеритъ отъ този градъ ги показвали на любопытнытъ.

Другъ единъ списатель Френець разказва че на 1828 като былъ въ Ротомагъ въ Френско, едно достовѣрно Англійско семейство, косто живѣяло въ този градъ, го увѣрявало, че въ едно бурно врѣме вальло силенъ дѣжъ съ който паднѣли безбройны жебы въ градинытъ имъ и около градинытъ: покрывитъ на кѣщята, балконытъ, пѣськѣтъ по улицытъ всичко ся покрыло съ жебы; тѣ были малкы, но съвършено образуваны и мрѣтвы. На утринъ-тъ ставѣло го-